

Rechtbank Amsterdam
t.a.v. mevrouw mr. M. Greebe
via zivver.com

M., 20 juni 2022

Betreft: zaaknummer AMS 22/* WOB

Edelachtbare Vrouwe,

In verband met de zaak die bij u bekend is onder bovengenoemd nummer vraag ik uw aandacht voor het volgende. Aan het begin van de zitting die in deze zaak heeft plaatsgevonden op 16 juni 2022 werd ik niet alleen onaangenaam verrast door de technische storingen die zich uwerzijds voordeden, maar ook door het feit dat u meteen al kwam aanzetten met een uitspraak van de Rechtbank Noord-Nederland die er op zou duiden dat mijn cliënt geen recht heeft op een vergoeding van de proceskosten die hij in de onderhavige zaak heeft moeten maken. U bleek deze uitspraak te hebben gevonden in een van de systemen van de Rechtspraak, waarbij u kennelijk heeft onderzocht of u aan de hand van mijn naam uitspraken kon vinden die in eerdere zaken zijn gedaan en, zo ja, wat daarvan de uitkomst is. Inmiddels heb ik deze gang van zaken getoetst aan de regelgeving die ter zake geldt. Dat heeft tot de voorlopige conclusie geleid dat u met uw zoekslag en al helemaal door de resultaten daarvan te delen met verweerder in strijd met de privacyverklaring van uw organisatie heeft gehandeld en dus ook op een wijze die zich niet laat verenigen met de Algemene Verordening Gegevensbescherming. U had de betreffende uitspraak bovendien, zo meen ik te mogen vaststellen, reeds niet behoren te gebruiken nu deze niet op de juiste wijze is geanonimiseerd.

Uw zoekslag zou nog tot daaraantoe zijn geweest wanneer u niet meteen al een onjuiste conclusie aan de door u gevonden uitspraak had verbonden. Dat heeft u echter niet weten te voorkomen. U opende de zitting namelijk met de stelling dat het in het licht van deze uitspraak en de dezerzijds verstrekte uitspraak van de rechtbank te Den Haag '1 – 1' zou zijn, waarmee u mijn cliënt meteen al op een onverdiende achterstand heeft gezet en verweerder tevreden achterover kon gaan leunen. Dat uw stelling ten enen male onjuist was heb ik u uitgelegd. Vóór het toekennen van een proceskostenvergoeding aan mijn cliënt pleit immers – naast de feiten, wanneer deze worden getoetst aan de regelgeving en de jurisprudentie – dat de rechtbank te Den Haag in een uitspraak die u dezerzijds, tezamen met het verweer dat door de toenmalige wederpartij van mijn cliënt is gevoerd, heeft ontvangen tot de slotsom is gekomen dat een dergelijke vergoeding op zijn plaats was. Daartegen pleit slechts de door u gevonden uitspraak van de Rechtbank Noord-Nederland, waaraan u echter meteen al had kunnen zien dat de betrokken rechter aan een onderzoek op het punt van de proceskostenvergoeding nog helemaal niet was toegekomen en die in die zin

dus iedere relevantie mist.

Om de uitspraak van de Rechtbank Noord-Nederland in het juiste perspectief te kunnen plaatsen had u voorts moeten weten wat er na die uitspraak is gebeurd. U had die informatie kunnen ontlenuen aan de kennelijk niet door u bestudeerde pleitnota die ik u een dag voor de zitting heb doen toekomen – zie aldaar punt 18 – en, wanneer u mij daartoe althans de ruimte had geboden waar ik u meermalen om heb gevraagd, zich daarvan ook daarna nog op de hoogte kunnen laten stellen door mij die pleitnota te laten voordragen. U had dan geweten dat mijn cliënt tegen de uitspraak in verzet is gegaan en dat dit ertoe heeft geleid dat zijn wederpartij zich genoodzaakt heeft gezien om de proceskosten alsnog in volle omvang te betalen. Uw omissie werd nog verergerd doordat u een derde uitspraak, die ik u nota bene bij brief van 28 mei 2022 had doen toekomen, niet in uw berekening van de tussenstand had betrokken. Ook bij die uitspraak immers, gedaan door dezelfde rechter wier eerdere uitspraak tot de hiervoor geschetste procedure van verzet had geleid, is aan mijn toenmalige cliënt een vergoeding van zijn proceskosten toegekend. De werkelijke stand was daarmee niet 1 – 1, maar een eclatante 3 – 0 in het voordeel van mijn cliënten die in casu om de toekenning van een proceskostenvergoeding hadden gevraagd. En dat met een jurist aan hun zijde die rond de zaken waarin hij rechtsbijstand verleent – zoals overigens zoveel van zijn collegae en in ieder geval vrijwel iedere civilist – slechts hoogst zelden een rechtszaal betreedt.

Ter zitting heb ik uw valse start nog enigszins weten te corrigeren door u met bovengenoemde feiten te confronteren. Daarnaast heb ik u er op gewezen dat (1) ik als rechtsbijstandverlener het beroep uitoefen waarvoor ik als jurist (met ruim dertig jaar ervaring) ben opgeleid en (2) alleen al een van mijn cliënten, te weten de cliënt die mij in onder meer het voorliggende dossier heeft aangesteld als zijn gemachtigde, over een periode van ruim drie jaar op meerdere momenten een aanzienlijk bedrag heeft betaald voor de rechtsbijstand die hij dezerzijds ontvangt. In het licht van de in deze van belang zijnde regelgeving en jurisprudentie had dat ook voor u ruimschoots voldoende moeten zijn geweest om het beroepsmatige karakter van de verleende rechtsbijstand te laten vaststaan. Dat was het klaarblijkelijk echter niet. U bleef namelijk gedurende de gehele zitting hangen op dat ene vermaledijde punt en gaf verweerder steeds maar weer alle ruimte om terug te komen met het volstrekt irrelevante gezeur over KvK- en BTW-nummers, facturen en wat dies meer zij zoals wij dat ook reeds hadden aangetroffen in zijn verweerschrift. Op een gegeven moment behoort een rechter in te grijpen door vast te stellen dat die zaken nu wel afdoende zijn besproken, zeker wanneer een partij haar standpunt keer op keer herhaalt zonder zelfs maar de aanvechting te voelen om zich door de wederpartij te laten overtuigen. U heeft dat niet gedaan.

Doordat u, in het verlengde van uw gebrekkige voorbereiding, zo lang bleef hangen bij de vraag wat de aard is van de verleende rechtsbijstand kwamen andere, zo niet gewichtiger vragen waarop partijen van mening verschillen niet aan de orde. De vraag bijvoorbeeld of het beroep van mijn cliënt gegrond is, iets wat verweerder tot nog toe heeft ontkend. De vraag of het bezwaar indertijd als zijnde kennelijk kon worden afgedaan. En natuurlijk ook de vraag of verweerder met zijn misselijkmakende verwijt dat er in casu zou moeten worden gesproken van misbruik van recht een punt heeft. Toen u toeliet dat verweerder ook ter zitting nog weer gewag maakte van dat misbruikverwijt, dat eerder reeds zo plotseling was opgedoken in zijn verweerschrift, heb ik u wederom voorgesteld om mij daar een reactie op te laten geven door het inbrengen van de betreffende passage uit mijn pleitnota, maar die ruimte wilde u mij ook nu weer niet geven. Mijn onvrede daarover is u vervolgens overigens niet ontgaan. Zelfs tegen het eind van de zitting bleek daarop nog weer hoezeer u genegen was om verweerder vrij spel te geven bij het voortzetten van de onzindelijke

koers die deze reeds geruime tijd geleden is gaan varen. In mijn pleitnota heb ik het een en ander aangevoerd over de proceshouding van verweerder en het was ook nu op zijn plaats geweest wanneer u mij de ruimte had geboden om daar iets over te zeggen. Die ruimte bood u mij echter niet. Wel heb ik mijn slotwoord nog kunnen benutten om verweerder te verzoeken zich nog eens te bezinnen op de vraag of de zaak die aan uw oordeel is toevertrouwd niet gewoonweg tot een goed einde kan worden gebracht door partijen en u aldus het schrijven van een uitspraak te besparen. Dat is namelijk het minste wat in een zaak als deze van partijen mag worden verwacht. Wanneer mijn wederpartij een dergelijk voorstel, dat geenszins impliceert dat er dezerzijds ook maar een druppel water bij de wijn zal worden gedaan, afwijst door het af te doen als handjeklap op kosten van de belastingbetaler dan meen ik van een rechter te mogen verwachten dat deze die partij onmiddellijk tot de orde roept. En dat geldt des te meer wanneer diezelfde partij met twee duurbetaalde krachten – inderdaad, op kosten van de belastingbetaler – ter zitting is verschenen in een procedure die eenvoudig had kunnen worden voorkomen wanneer verweerder gewoon van meet af aan zijn werk had gedaan. Ook nu betreur ik het dat u niet heeft ingegrepen waar dit wat mij betreft in de rede had gelegen. Ik beschouw dat als een zoveelste faux pas.

Het verloop van de zitting overziende kan ik mij niet aan de indruk onttrekken dat u zichzelf door uw gemankeerde vooronderzoek reeds zodanig op het verkeerde been had gezet dat het ter zitting nauwelijks nog mogelijk was om het vooroordeel te doorbreken dat u zich kennelijk reeds had gevormd. Helaas werd de zitting er daarbij niet op vergemakkelijkt doordat er zich aan uw kant bij herhaling technische problemen hebben voorgedaan – u herinnert zich dat er op een gegeven moment zelfs twee technici in de zaal zijn verschenen omdat zij meenden iets aan de geluidskwaliteit te moeten doen – die tot gevolg hadden dat ik het besprokene zo nu en dan slechts moeizaam heb kunnen volgen. Dat zich dit mogelijk heeft gewroken bleek mij dit weekend toen ik de zitting nabesprak met een collega die de zitting op de achtergrond heeft gevolgd. Zij toonde zich daarbij nogal verbaasd over het feit dat ik had toegelaten dat u die zitting heeft beëindigd zonder dat er nog iets anders dan de aard van de verleende rechtsbijstand aan de orde was geweest. De reden voor die verbazing was dat zij had begrepen dat u mijn poging om het misbruikverwijt van verweerder te bespreken had afgekapt met de woorden dat u pas zou toekomen aan dat punt wanneer u tot de conclusie zou zijn gekomen dat er in casu kan worden gesproken van beroepsmatig verleende rechtsbijstand – of woorden van gelijke strekking. Zij meende dan ook dat uit het feit dat u het misbruikverwijt vervolgens niet meer aan de orde heeft gesteld kan worden afgeleid dat u uw – alsdan premature én onjuiste – oordeel feitelijk al klaar had.

Zelf kan ik niet reproduceren wat u ter zake precies heeft gezegd. Geconfronteerd met de herinnering van mijn collega is mijn cliënt echter met mij van mening dat ook dit punt, naast de vraag of u met uw zoekslag en het delen van de resultaten daarvan met de wederpartij van mijn cliënt de privacyregels van uw organisatie heeft geschonden, nader dient te worden onderzocht alvorens er wellicht weer ruimte ontstaat om in de onderhavige zaak tot een uitspraak te komen. Om aan alle onduidelijkheid een einde te maken én om te kunnen vaststellen of ik als gevolg van de technische problemen wellicht nog meer heb gemist ontvang ik dan ook gaarne allereerst een proces-verbaal van de zitting. Ervan uitgaande dat er van die zitting een video- of geluidsopname is gemaakt ontvang ik daarnaast ook daarvan graag een kopie dan wel een transcriptie van die opname. Voorts verneem ik gaarne wat u ertoe heeft bewogen om de uitspraak van de Rechtbank Noord-Nederland bij de onderhavige zaak te betrekken, hoe de zoekslag die u ter verkrijging van die uitspraak heeft uitgevoerd (of laten uitvoeren) zich verhoudt tot de regelgeving die ik in dit

verband heb genoemd en op grond van welke bevoegdheid u heeft gemeend de informatie die deze zoekslag heeft opgeleverd te kunnen delen met verweerder. Zodra ik uw reactie heb ontvangen zal ik u zo spoedig mogelijk laten weten of er ter zake alsnog uitspraak kan worden gedaan.

Voor de goede orde merk ik nog op dat ik er gaarne op vertrouw dat u mij de gevraagde informatie zult verschaffen, maar dat ik er desondanks rekening mee houd dat u bovengenoemd verzoek niet zult willen inwilligen. In dat laatste geval zal ik daar het oordeel van de wrakingskamer over willen vernemen. Ondertussen laat ik het uiteraard geheel en al aan u om te beoordelen of u zichzelf ondanks het minder gelukkige verloop van de zitting nog de juiste persoon acht om de onderhavige zaak met de onbevangenheid te beoordelen die van een rechter mag worden verwacht. Als u die vraag niet met een volmondig 'ja' meent te kunnen beantwoorden dan staat het u vrij om zich te verschonen.

Hoogachtend,

Stichting de Verbeelding onderschrijft de Sustainable Development Goals van de Verenigde Naties en streeft in dit verband onder meer naar het terugdringen van het gebruik van papier en inkt. Wij stellen het dan ook op prijs wanneer u deze brief niet wilt uitprinten of fotokopiëren en wanneer u haar wilt beantwoorden via ons e-mailadres. Doet u mee?